

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

14. prosince 2014

Zaslali:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: JOB 16-17, ABAKUK 3, 2. PETRŮV 1-2

Já budu jáсотem oslavovat Hospodina

Zdá se, že Abakuk je prorokem, kterému jsme všichni schopni rozumět. Proč tomu tak je? V jeho útlé knize se totiž setkáváme s člověkem, který se snaží porozumět tomu, jak Bůh jedná se svým lidem. Abakuk se několikrát ptá: Proč Bůh dopouští, aby nepravosti Judy zůstaly (zdánlivě) nepotrestány? (**Abakuk 1:2-4**). Proč poté Bůh užívá ještě zkaženějších Babylóňanů jako nástroje k potrestání Judy (**1:13-17**)? Abakukovi to nedává smysl, ale alespoň projevuje zájem o to, co Bůh dělá a co má v plánu, a snaží se svému Stvořiteli porozumět. A co je důležitější, Abakuk je ochoten naslouchat Boží odpovědi a poučit se z ní (**2:1**). Pokud jsme jako Abakuk a snažíme se porozumět Božímu působení v našem životě a v životě našich bratrů a sester v Kristu, jsme připraveni naslouchat tomu, co nám říká v Písmech, a poučit se z toho?

Bůh odpovídá na Abakukovy otázky a jeho odpovědi jsou velmi užitečné nejen pro proroka, ale i pro nás.

První věc, kterou se my i Abakuk dozvídáme, spočívá v tom, že Boží záměr se nenaplnuje vždy okamžitě, ale dochází naplnění v čase, který určí Bůh – v **kapitole 2:3** Bůh říká, že „*vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli; prodlévá-li, vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá.*“ Z toho pro nás tedy plyne ponaučení, že přestože nejsme vždy schopni porozumět tomu, co Bůh činí – v našem životě i v životě ostatních – přesto JE neustále činný a Jeho záměr dojde v určeném čase naplnění. Jednoho dne plně porozumíme tomu, proč se Bůh zachoval tak, jak se zachoval; možná to bude až tehdy, až přijde království. Prozatím mu však musíme věřit, že dělá to nejlepší jak pro nás, tak pro ostatní Boží vyvolené, i když se náš život nevyvíjí tak, jak bychom si představovali, nebo se zdá, že je svět plný nespravedlnosti.

To nás přivádí k druhému ponaučení v **kapitole 2:4 a dále**, kde Bůh říká Abakukovi, že ačkoliv se život může jevit nespravedlivým, když je nahlížen bez privilegia dlouhodobé Boží perspektivy, Bůh ve skutečnosti nakonec potrestá ty, kdo se od Něj odvracejí. Na ty, kdo jsou zkažení, v kapitole 2 dští pateré utrpení (ať už to jsou Židé či Babyloňané), které je postihne v určeném čase.

Na druhou stranu nám Bůh připomíná, že „*spravedlivý bude žít pro svou věrnost.*“ Tuto frázi můžeme pochopit dvěma způsoby:

- i) ti, kdo jsou spravedliví (a ne zkažení), žijí nyní „*pro svou věrnost*“. Znamená to, že nás Bůh považuje za spravedlivé, protože žijeme životem plným důvěry v Boha a v to, že On nejlépe ví, co činí. I Abakuk se měl naučit žít životem víry v Boha – a musíme se to naučit i my.
- ii) Tomuto verši však můžeme porozumět i tak, že pokud se rozhodneme vložit svou víru v Boha namísto toho, abychom Jej ignorovali, nabídne nám život: „budeme žít“ díky své víře. V tomto smyslu je tento verš opakovaně použit v Novém zákoně (**Římanům 1:17, Galatským 3:11 a Židům 10:38**), aby ukázal, že věčný život nezískáme skrze své činy, ale skrze opravdovou víru v Boha. Musíme se tedy sami sebe zeptat: Žijeme nyní ve víře? Věříme v Boží milosrdenství skrze Ježíše více než v kvalitu svých činů? Pouze pokud

budeme mít tuto víru v Boha, budeme počítáni mezi „spravedlivé“ a budeme mít naději, že budeme „žít“ navždy.

Konečně v **kapitole 2:14** Bůh odhaluje prorokovi i nám, co je Jeho konečným záměrem, který se nepochybně uskuteční – chystá se naplnit zemi vědomím své slávy. Na to se můžeme všichni těšit ve víře a měli bychom se modlit, aby onen den nadešel již brzy.

Abakukova modlitba v kapitole 3 musí být čtena ve světle toho, co jí předchází. Pochopil již, že z bezprostředního pohledu vždy nedokážeme ocenit Boží dílo. Někdy se musíme ohlédnout zpět na delší časový úsek, abychom viděli, že Bůh vždy působil ve prospěch svých vyvolených a bude s nimi pracovat i nadále, dokud nebude naplněn Jeho záměr. Proto se mnoho Abakukových modliteb zaměřuje na dřívější Boží činy ve prospěch Izraele – na exodus, na horu Sinaj a na zavedení Izraele do Země zaslíbené. Když Abakuk pohlíží zpět na exodus, vidí, jak Bůh v oné době působil ve prospěch svého lidu, aby jej vysvobodil z egyptského otroctví a dal mu slíbené dědictví v Kenaánu. Tehdy to byli Egypťané, kteří nesli Boží trest za to, jak se chovali k Božímu lidu. Kenaánci kvůli své zkaženosti rovněž pocíťovali Boží hněv a rozhořčení (**kapitola 3:12**).

Abakuk však nyní zjišťuje, že kvůli současné zkaženosti Izraele potrestá Bůh i jej, tak jak to pravil dříve v první kapitole. Abakuka děsí vzpomínka na způsoby, jakými Bůh v minulosti trestal nepřátele Izraele: **kapitola 3:16** – „*Uslyšel jsem o tom a celý se třesu, chci se ozvat a rty se mi chvějí.*“ Zatímco však v první kapitole prorok nerozuměl způsobu, jakým Bůh jednal, nyní je schopen vidět širší souvislosti. Váží si toho, že byl Izrael v minulosti zachráněn na úkor zkažených národů; nyní však bude Izrael potrestán ostatními národy kvůli tomu, že sešel z Boží cesty. Boží lid bude vždy zakoušet směs dobrých i zlých časů z Boží ruky, neboť Bůh pracuje na jeho spáse.

Když tedy v Judeji začalo docházet k těmto děsivým událostem, Abakuk zjistil, že postihnou i spravedlivé. Ani oni se nevyhnou krátkodobým Božím trestům určeným Jeho zbloudilému lidu. To však neznamená, že Bůh spravedlivé opustil. Ti totiž dokáží vidět širší souvislosti a uvědomují si, že BUDOU žít pro svou věrnost a že jednoho dne bude země konečně „*naplněna poznáním Hospodinovy slávy*“. Abakuk tedy může ukončit svou modlitbu prohlášením, že ačkoliv se kolem něj dějí zlé věci – fíkovník nekvete, réva nenese víno atd. – přesto se bude radovat, neboť Bůh jej i v těchto těžkých časech chrání.

Tento přístup si vyžaduje opravdovou víru. I když se ve svém životě dostáváme do velmi nepříznivých situací, nemáme žádné pochyby o Bohu a neztrácíme kvůli tomu víru. Znakem skutečného věřícího je to, že miluje Boha a chválí Jej kvůli spáse, kterou nám nabízí *v budoucnosti*, a ne víra, že nám Bůh v současné chvíli sešle jen to dobré (a s ní spojené zklamání, když od Boha nedostáváme, co se domníváme, že si zasloužíme).

Jaké jsou tedy naše myšlenky, když se nám život stává obtížným? Stěžujeme si na to, že „*selhala plodnost olivy*“ a že „*pole nevydala pokrm*“? Myslíme si, že nás Bůh zničehonic opustil? Nebo si spolu s Jobem uvědomujeme, že v životě z ruky Boží obdržíme dobro i zlo (**Jób 2:10**)?

Uvědomujeme si, že Bůh sesílá svůj déšť a slunce jak na spravedlivé, tak i na nespravedlivé (**Matouš 5:45**) a že tyto věci byly učiněny součástí našeho života pro naši spásu? Jak nám říká **Židům 12:10-11**: Bůh nás vychovává „*k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti*“. Pokud si to uvědomujeme, pak vidíme širší souvislosti, jako je nakonec uviděl i Abakuk. Pomůže nám to, abychom se méně zabývali věcmi, které nám způsobují drobné každodenní obtíže, a namísto toho se soustředili na daleko rozsáhlejší plán, na němž Bůh pracuje v našem životě. Každý den pak budeme schopni slýchat slova proroka: jásejte „*k chvále Boha, který je má spása*“ (**kapitola 3:18**).